

86

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 grudnia 1954 r.

rozciągające przepisy uchwały nr 8 Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1954 r. w sprawie trybu zatwierdzania etatów osobowych i funduszu płac oraz warunków odmowy rejestracji w jednostkach administracji centralnej i terenowej oraz w jednostkach wymiaru sprawiedliwości na pozostałe jednostki budżetowe, jednostki budżetowane i instytucje społeczne.

Na podstawie § 8 uchwały nr 8 Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1954 r. w sprawie trybu zatwierdzania etatów osobowych i funduszu płac oraz warunków odmowy rejestracji w jednostkach administracji centralnej i terenowej oraz w jednostkach wymiaru sprawiedliwości (Monitor Polski Nr A-9, poz. 193) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozciąga się przepisy uchwały nr 8 Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1954 r. w sprawie trybu zatwierdzania etatów osobowych i funduszu płac oraz warunków odmowy rejestracji w jednostkach administracji centralnej i terenowej oraz w jednostkach wymiaru sprawiedliwości (Monitor Polski Nr A-9, poz. 193) na:

1) pozostałe jednostki budżetowe;

2) jednostki gospodarcze państwowe i spółdzielcze, utrzymywane z narzutu na koszty podległych im przedsiębiorstw i zakładów (jednostki budżetowane);

3) instytucje społeczne wymienione w wykazie ustalonym przez Prezesa Rady Ministrów na podstawie § 1 pkt 4 uchwały nr 322 Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1951 r. w sprawie rejestracji oraz kontroli przestrzegania dyscypliny finansowej w zakresie etatów, stawek, funduszu płac i wydatków administracyjno-gospodarczych (Monitor Polski Nr A-59, poz. 773).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

87

ZARZĄDZENIE MINISTRA ENERGETYKI

z dnia 14 stycznia 1955 r.

w sprawie wysokości dopłat i opustów za współczynnik mocy na rok 1955.

W wykonaniu uchwały nr 571 Rady Ministrów z dnia 17 sierpnia 1954 r. w sprawie zmiany wysokości dopłat i opustów pobieranych i udzielanych wielkim odbiorcom energii elektrycznej o charakterze przemysłowym za osiągnięty współczynnik mocy — w związku z § 2 pkt 6 uchwały nr 866 Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1954 r. w sprawie przesunięcia terminu zmiany cen zbytu środków produkcji oraz niektórych opłat i stawek taryfowych za usługi świadczone w ramach gospodarki uspołecznionej oraz w sprawie cen fabrycznych i cen porównywalnych zarządza się, co następuje:

§ 1. Utrzymuje się w mocy na 1955 rok zarządzenie Ministra Energetyki z dnia 20 sierpnia 1954 r. w sprawie zmiany wysokości dopłat i opustów za współczynnik mocy ($\cos \phi$) (Monitor Polski Nr A-82, poz. 951 i Nr 96, poz. 1101).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Minister Energetyki: *B. Jaszczuk*

88

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 20 grudnia 1954 r.

w sprawie trybu ustalania cen na produkty nietypowe i opłat za nietypowe usługi, wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Materiałów Budowlanych i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie § 6 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za produkty (wyroby) nietypowe uważa się produkty nie objęte obowiązującymi cennikami, których

produkcja ma charakter jednostkowy lub małoseryjny, niepowtarzalny i jest wykonywana według warunków technicznych ustalonych indywidualnie przy każdym zamówieniu.

2. Za usługi nietypowe uważa się roboty przemysłowe i usługi nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami).

§ 2. 1. Podstawą do ustalania cen na produkty i usługi, o których mowa w § 1, jest kalkulacja sporządzona przez dostawcę (wykonawcę) według obowiązujących wzorów dla produktów i usług typowych.

2. Kalkulacja powinna być oparta na ścisłych danych technicznych, w szczególności na dostarczonych przez zamawiającego rysunkach, opisach, wzorach, na których podstawie główny technolog przedsiębiorstwa wyznacza ilość i rodzaj materiałów podstawowych oraz czas robocizny bezpośredniej, potrzebnych na wykonanie danego produktu nietypowego lub nietypowej usługi. Wyznaczenie ilości i rodzajów materiałów podstawowych powinno być dokonane w miarę możliwości w oparciu o obowiązujące normy zużycia materiałowego, a robocizny bezpośredniej — w oparciu o normy czasowe obróbki i montażu części w poszczególnych fazach wykonawstwa.

3. Dział planowania (lub odpowiednia komórka) dostawcy (wykonawcy) ustala na podstawie otrzymanego materiału, o którym mowa w ust. 2, planowany koszt własny produktu lub usługi według zasad kalkulacji zawartych w obowiązujących instrukcjach, przyjmując:

- 1) koszt materiałów — według cen obowiązujących w dniu sporządzenia kalkulacji, przy czym narzut kosztów zakupu należy obliczać w stosunku do wartości materiałów wykazanej w kalkulacji; materiały powinny być w kalkulacji szczegółowo wyspecyfikowane; w przypadku konieczności korzystania z obróbki obcej należy w odrębnej pozycji wyszczególnić rodzaj obróbki oraz przewidziany jej koszt (na podstawie cennika lub w uzgodnieniu z przedsiębiorstwem dokonującym obróbki);
- 2) koszt robocizny — według obowiązującego taryfikatora i obowiązujących stawek płac;
- 3) koszty pośrednie (wydziałowe, zaopatrzenia materiałowego i koszty zbytu, uwzględniające koszty dostawy franko stacja odbiorcza, koszty ogólnofabryczne) — według procentowych narzutów wynikających z planu techniczno-przemysłowo-finansowego, a w braku obowiązujących cyfr planowanych — według wyników za ostatni okres sprawozdawczy; narzuty kosztów wydziałowych oblicza się w oparciu o planowane stawki procentowe poszczególnych wydziałów uczestniczących w wykonaniu danego produktu nietypowego lub nietypowej usługi.

§ 3. Ceny na produkty i usługi nietypowe, o których mowa w § 1, wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Materiałów Budowlanych, ustalane będą:

- 1) jeżeli wartość zamówienia nie przekracza sumy 50.000 zł — przez dostawcę (wykonawcę) w uzgodnieniu z odbiorcą (zleceniodawcą);
- 2) w razie braku uzgodnienia między dostawcą (wykonawcą) a odbiorcą (zleceniodawcą) oraz we wszystkich innych przypadkach — przez Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca (zleceniodawca).

§ 4. Upoważnia się do decydowania w sprawie ustalania cen, o których mowa w § 3 pkt 2:

- 1) dyrektorów właściwych centralnych zarządów przemysłu — w odniesieniu do produktów nietypowych oraz usług nietypowych, świadczonych przez bazy remontowe podległe centralnym zarządom przemysłu;
- 2) dyrektora Departamentu Mechaniczno-Energetycznego Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych — w odniesieniu do usług nietypowych o charakterze przemysłowym, wykonywanych przez przedsiębiorstwa remontowo-montażowe podległe bezpośrednio Ministrowi Przemysłu Materiałów Budowlanych;

3) dyrektora Departamentu Górnictwo-Geologicznego Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych — w odniesieniu do usług nietypowych o charakterze przemysłowym, wykonywanych przez przedsiębiorstwa geologiczne surowców skalnych podległe bezpośrednio Ministrowi Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 5. 1. W przypadkach gdy wartość całego zamówienia nie przekracza 50.000 zł, dostawca (wykonawca) sporządza kalkulację, o której mowa w § 2, i przesyła ją w 2 egzemplarzach do odbiorcy (zleceniodawcy) w terminie 12 dni od daty otrzymania zamówienia. Odbiorca (zleceniodawca) zawiadamia dostawcę (wykonawcę) w terminie 7 dni od daty otrzymania kalkulacji o przyjęciu ceny lub zgłasza w tym terminie zastrzeżenia. Niezgłoszenie w powyższym terminie zastrzeżeń uznaje się za dowód zaakceptowania proponowanej ceny.

2. Przyjęcie ceny przez odbiorcę (zleceniodawcę) następuje w drodze przesłania przez niego dostawcy (wykonawcy) 1 egzemplarza kalkulacji podpisanej przez dyrektora przedsiębiorstwa (zakładu) i głównego (starszego) księgowego. W przypadku nieprzyjęcia ceny odbiorca zgłasza zastrzeżenia co do proponowanej ceny, zgłaszając równocześnie poprawki i uwagi do poszczególnych pozycji kalkulacyjnych. Dostawca (wykonawca) w terminie 7 dni od daty otrzymania zastrzeżeń (poprawek i uwag) zawiadamia zleceniodawcę (odbiorcę) o ich przyjęciu lub skierowaniu wniosku o ustalenie ceny w trybie określonym w §§ 6, 7 i 8.

§ 6. W przypadku gdy wartość całego zamówienia przekracza 50.000 zł, dostawca przesyła w terminie 12 dni od daty otrzymania zamówienia wnioski wraz z kalkulacjami do jednostek wymienionych w § 4 odpowiednio do ich kompetencji w 4 egzemplarzach, a w 1 egzemplarzu — do odbiorcy (zleceniodawcy).

§ 7. 1. Jednostki wymienione w § 4 przesyłają w terminie 7 dni od daty otrzymania wniosku 2 egzemplarze wniosku i kalkulacji ministerstwu, któremu podlega odbiorca, wyznaczając projektowaną wysokość ustalonej ceny. Odbiorca ze swej strony, jeżeli ma zastrzeżenia co do otrzymanej kalkulacji, powinien w tym samym terminie podać je do wiadomości ministerstwa, któremu podlega.

2. Ministerstwo, któremu podlega odbiorca, może w terminie 14 dni od daty otrzymania wniosku zgłosić zastrzeżenia co do proponowanej ceny, przesyłając 1 egzemplarz kalkulacji z poprawkami i uwagami do poszczególnych pozycji kalkulacyjnych. Niezgłoszenie w tym terminie zastrzeżeń uznaje się za dowód zaakceptowania proponowanej ceny.

3. W przypadku niezgłoszenia zastrzeżeń przez ministerstwo, któremu podlega odbiorca (zleceniodawca), lub uzgodnienia wysokości ceny właściwa jednostka wymieniona w § 4 przesyła dostawcy (wykonawcy) w terminie 7 dni w 2 egzemplarzach decyzję o ustaleniu ceny. Dostawca obowiązany jest przesłać natychmiast 1 egzemplarz decyzji do odbiorcy (zleceniodawcy).

§ 8. W razie zgłoszenia zastrzeżeń przez ministerstwo, któremu podlega odbiorca (zleceniodawca), właściwa jednostka wymieniona w § 4, jeżeli nie zgadza się z zastrzeżeniami, przesyła akta w terminie 7 dni od otrzymania zastrzeżeń do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Kosztów i Polityki Cen) zawiadamiając o tym jednocześnie ministerstwo, któremu podlega odbiorca (zleceniodawca).

§ 9. Ceny produktów wykonywanych na indywidualne zamówienie, różniących się od wyrobów typowych (standaryzacyjnych lub określonych ujętymi w cenniku warunkami technicznymi) jedynie jakością surowca, półfabrykatów itp. lub nieznacznymi zmianami w konstrukcji, ustalane będą przez zastosowanie do obowiązujących cen dopłat lub rabatów w oparciu o kalkulację kosztów własnych. Ceny tych wyrobów ustalane będą bez względu na wartość zamówienia przez dostawcę w porozumieniu z odbiorcą w trybie przewidzianym w § 5, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych (centralny zarząd przemysłu) po zasięgnięciu opinii ministerstwa, któremu podlega odbiorca, wydaje decyzję ostateczną.

§ 10. 1. W wyjątkowych przypadkach przy wykonywaniu nietypowych i skomplikowanych remontów, kiedy warunki techniczne nie pozwalają na sporządzenie kalkulacji, wartość (cenę orientacyjną) ustala się:

- 1) na podstawie kalkulacji wynikowych uprzednio wykonanych już przez dostawcę (wykonawcę) podobnych robót lub usług nietypowych;
- 2) szacunkowo w oparciu o przesłanki techniczne wynikające z przybliżonej kalkulacji wstępnej.

2. Za wyjątkowe przypadki w rozumieniu § 4 uchwały nr 701 Rady Ministrów z dnia 24 września 1953 r. w

sprawie zasad ustalania cen produktów nietypowych oraz opłat za nietypowe usługi nie objęte obowiązującymi cenami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-94, poz. 1304 i z 1954 r. Nr A-50, poz. 684), uważa się wykonywanie nietypowych skomplikowanych remontów, kiedy warunki techniczne nie pozwalają na sporządzenie kalkulacji.

3. Limit należności (cenę orientacyjną) ustala główny technolog (wydział techniczny) dostawcy (wykonawcy) w porozumieniu z komórką kosztów własnych.

4. Limit należności (cenę orientacyjną) ustala się bez względu na wartość całego zamówienia w trybie określonym w § 5, z tym że ostateczne rozliczenie następuje na podstawie kalkulacji wynikowej zatwierdzonej przez właściwą jednostkę wymienioną w § 4 w porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca (zlecienniodawca), jednak w wysokości nie przekraczającej uzgodnionego limitu.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie, z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 20 grudnia 1954 r.

Kierownik Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych: J. Grzymek

89

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKUPU

z dnia 30 grudnia 1954 r.

w sprawie zniesienia na terenie m. Wrocławia oraz niektórych powiatów obowiązku uiszczania opłat za przemiał zbóż w naturze (miarek) oraz obowiązku odstępowania przy przemiale gospodarczym niektórych rodzajów zbóż na rzecz Państwa (odsypów).

Na podstawie § 55 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 1954 r. w sprawie obowiązkowych dostaw zbóż (Dz. U. Nr 28, poz. 109) zarządza się, co następuje:

§ 1. Znosi się na okres do dnia 15 lipca 1955 r. na terenie m. Wrocławia oraz powiatów:

- 1) kwidzińskiego w województwie gdańskim,
- 2) hrubieszowskiego w województwie lubelskim,
- 3) rzepińskiego w województwie ziefonogórskim

w stosunku do gospodarstw, które obowiązek dostawy zbóż wykonały w całości, obowiązek uiszczania opłat za przemiał zbóż w naturze (miarek), ustalony uchwałą nr 283 Rady Ministrów z dnia 18 maja 1954 r. w sprawie

opłat za przemiał gospodarczy zbóż oraz cen za zboże pochodzące z tytułu opłat za przemiał gospodarczy i wpiąt na rzecz Funduszu Remontów Młynów Gospodarczych (Monitor Polski Nr A-56, poz. 761), oraz obowiązek odstępowania przy przemiale gospodarczym niektórych rodzajów zbóż na rzecz Państwa (odsypów), ustalony zarządzeniem Ministra Skupu z dnia 13 lipca 1954 r. w sprawie przemiału gospodarczego zbóż (Monitor Polski Nr A-69, poz. 869).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 23 grudnia 1954 r.

Minister Skupu: A. Mierzwiński

90

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKUPU

z dnia 13 stycznia 1955 r.

w sprawie zniesienia na terenie powiatu tomaszowskiego obowiązku uiszczania opłat za przemiał zbóż w naturze (miarek) oraz obowiązku odstępowania przy przemiale gospodarczym niektórych rodzajów zbóż na rzecz Państwa (odsypów).

Na podstawie § 55 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 1954 r. w sprawie obowiązkowych dostaw zbóż (Dz. U. Nr 28, poz. 109) zarządza się, co następuje:

§ 1. Znosi się na okres do dnia 15 lipca 1955 r. na terenie powiatu tomaszowskiego w województwie lubel-

skim w stosunku do gospodarstw, które obowiązek dostawy zbóż wykonały w całości, obowiązek uiszczania opłat za przemiał zbóż w naturze (miarek), ustalony uchwałą nr 283 Rady Ministrów z dnia 18 maja 1954 r. w sprawie opłat za przemiał gospodarczy zbóż oraz cen za zboże pochodzące z tytułu opłat za przemiał gospodarczy i wpiąt